

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 49,1-6; Ps 139,1-3.13-15; Dj 13,22-26; Lk 1,57-66.80

Draga braćo i sestre,

Ivan Krstitelj čije rođenje slavimo danas, predstavljen je u Novom zavjetu kao asket u odijelu od devine dlake, kao prorok snažne riječi i propovjednik suda, kao krstitelj Sina Božjega i suca posljednjih vremena, kao odlučujući opominjalac. Njemu nije stalo do kraljevskoga prijestolja nego do nečega višega. "Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego da posvjedoči za Svjetlo" (Iv 1,6-8). Uloge su ovdje na početku Ivanova evanđelja sasvim jasno podijeljene. Ivan je svjedok. On ne naviješta samoga sebe. On upućuje na jednoga drugog, na Krista: On je svjetlo svijeta. Ivan je sasvim u službi Svevišnjega, on je u službi Svjetla po kojemu i sam biva osvjetljen. Njegovo svjedočanstvo nije samom sebi svrha, nego se događa, "da svi po njemu dođu do vjere" i po njemu susretnu jedinoga i pravoga Mesiju. "To je onaj koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene" (Iv 1,15). "Onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi" (Mt 3,11). Te riječi Krstiteljeve svjedočanstvo su istinske poniznosti i samospoznaje. On sebe čini malenim, da bi Isusa učinio velikim. Sve je usmjereno na njega, na Isusa, na njegov dolazak, na njegovu prisutnost. Ivan ostaje vrlo nježan usprkos svoje snažne i sigurno izgovorene karizmatične osobnosti, potpuno transparentan za Krista. U službi je Kristovoj iako je bio poznat po svojoj privlačnoj snazi i uspjehu jer su mnogi dolazili k njemu da ih on krsti. Ivan pokazuje kako prava poniznost pretpostavlja hrabrost, biti pred Bogom malen i prihvatiti vlastite granice. Takva poniznost ima malo posla s podmuklošću, a više s istinitošću. Ona je prava veličina koja daje da Bog bude Bog i koja zahvalno prihvaća vlastito dostojanstvo.